

5

3ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1861/1990 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών).

των γνωστοποιηθέντων (Αντ. Βάγια -- Η νομική προπαρασκευή της απεργίας παρ. 29 σελ 717) ενώ για την έναρξη και λήξη της ανωτέρω προθεσμίας έχουν εφαρμογή οι ιδιαιτερείτες των άρθρων 241, 242 ΑΚ και 144 Κ.Πολ.Δ. σύμφωνα με τις οποίες η προθεσμία αρχίζει την επομένη της ημέρας κατά την οποία συνέβη το γεγονός που αποτελεί την αφετηρία της και λήγει την τελευταία ημέρα, εάν δε αυτή είναι εξαιρετέα κατά νόμο, την επομένη εργάσιμη ημέρα (ούτω και Μ. Πρ. Πειρ. 2309/1982 ΕΕΔ 41,835). Τέλος κατά τα άρθρα 21 και 19 παρ. 2 του Ν. 1264/1982, η συνδικαλιστική οργάνωση η οποία κηρύσσει απεργία φροντίζει κατά την διάρκεια αυτής να υπάρχει το αναγκαίο προσωπικό για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης και την πρόληψη καταστροφών ή ατυχημάτων καθώς και το αναγκαίο προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου. Σε περίπτωση όμως απεργίας εκπαιδευτικών λειτουργών ο προσδιορισμός από την οικεία συνδικαλιστική οργάνωση του αναγκαίου προσωπικού για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων του εργοδότη και την πρόληψη καταστροφών ή ατυχημάτων είναι χωρίς αντικείμενο, δεδομένου ότι τα καθήκοντα αυτά όχι μόνο δεν προσοδιάζουν την φύση των παρεχομένων από αυτούς εκπαιδευτικών και μόνο υπηρεσιών αλλά ανήκουν στην αρμοδιότητα ειδικού, προς τούτο, προσωπικού (επιστάτες, φύλακες κλπ). Εξ' ετέρου, η κατά τα ανωτέρω διάθεση του αναγκαίου προσωπικού για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου δεν είναι στην περίπτωση αυτή, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, πραγματοποιήσιμη διότι αφ' ενός μεν η παροχή παιδείας δεν αφορά ζωτικές ανάγκες του κοινωνικού συνόλου οι οποίες δεν επιδέχονται αναβολή (βλ. και Α. Ντάσιο, Εργατικό Δικονομικό Δίκαιο, τόμος Β II σελ. 964, 965), αφ' ετέρου δε ο σκοπός της λειτουργίας του σχολείου και ειδικότερα η διεξαγωγή εξετάσεων δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί χωρίς την συμμετοχή όλων των διδασκόντων εκπαιδευτικών. Τούτο όμως συνεπάγεται την κανονική λειτουργία των σχολείων και την ουσιαστική κατάλυση του δικαιώματος των εκπαιδευτικών πράγμα το οποίο ασφαλώς και δεν θέλησε ο νομοθέτης και μάλιστα ο συνταγματικός (βλ. αρθρ. 23 παρ. 2 του Συντά-

Το
F. Αλκίνο